

نامه‌نگاری رضاشاه با یک صهیونیست

۸ دی ۱۳۹۳ ساعت ۱۶:۳۴

اسناد به جا مانده از دوران گذشته، اطلاعات شگفت‌انگیزی را دربارهٔ تکاپوی مرموز صهیونی در ایران عصر پهلوی آشکار می‌سازند.

براساس اسناد معتبر تاریخی، سران و رهبران صهیونیسم، در بعضی مقاطع تاریخی، برای اسکان یهودیان در مناطق مختلف جهان و ایجاد دولت یهود، جز فلسطین، سرزمین‌های دیگری را نیز در طرح‌های خود مدنظر قرار داده بودند. از میان سرزمین‌های مورد نظر، از کشورهای آرژانتین، اوگاندا، موزامبیک، آنگولا، لیبی، العریش (در صحرای سینا)، عراق، قبرس و...، به‌طور صریح در بعضی طرح‌های صهیونیستی یاد شده است.

برخی اسناد به‌طور تلویحی نشانگر آن است که رهبران و کانون‌های صهیونیستی، سرزمین ایران را نیز به عنوان طعمه‌ای دیگر مدنظر قرار داده بودند. رهبران صهیونیسم ایران به منظور پیاده کردن طرح خود در این کشور، به‌طور خزنده و مرموز فعالیت‌ها و اقداماتی را به عمل آوردند.

ایدهٔ صهیونیسم جهانی در ایران به صورت طرحی نمایان شد که محافل صهیونیستی آن را به نام یکی از رهبران و سران تشکیلات صهیونیت ایران به دربار رضاخان پهلوی عرضه کردند. طرح مزبور با نام و امضای عزیزاله نعیم اولین رئیس تشکیلات مرکزی صهیونیسم ایران تدوین و به دربار شاه وقت ایران عرضه شد. این طرح تحت پوشش عمران و آبادانی سرزمین ایران از طریق انجمن‌های خیریه یهود اروپا، اما با هدف انتقال و سپس اسکان و استقرار یهودی‌های مختلف جهان در مناطق مختلف کشور ایران، دقیقاً هدف و استراتژی مشابه ایجاد «کانون ملی یهود» مندرج در اعلامیهٔ بالفور را، در این سرزمین دنبال می‌کرد. رئیس سابق تشکیلات صهیونیسم ایران، در نامهٔ همراه طرح مزبور، خطاب به وزارت دربار رضاخان، در تاریخ ۸ آوریل ۱۹۳۱ م / ۱۳۱۰ ش، چنین نوشته بود:

موقع را غنیمت شمرده، پروژه و نقشه [ای] را که پس از تحقیقات و تفحصات کافیه در نظر گرفته، مع کلیهٔ اسناد مربوط به آن را که به دست آورده بودم با پست سفارشی از لحاظ مبارک آن وزارت جلیلهٔ ملی گذراندم. بدیهی است که یکی از عوامل مهم در ترقی وطن همانا فلاح و زراعت است و برای انجام این مقصود چند چیز از مهمات می‌باشد،

۱. زارعین و فلاحین کاردان و آگاه به آخرین سیستم جدید.

۲. سرمایه معتنابه.

۳. متخصصین.

تمام این محسنات در انجمن‌های بزرگ خیریه یهود جمع است و این انجمن‌های خیریه ابداً مقصود سیاسی در نظر ندارند.

[...] عاجزانه تمنا و درخواست می‌نماید که از نقطه نظر وطن‌پرستی آن را مورد توجه و دقت قرار داده تا هرگاه با نظریات این اقل موافقت داشته و صلاح مملکت بدانند، به موجب مقتضیات و منافع وطن مألوف مساعدت لازم را در عملی کردن این نقشه مبذول فرمایند. در طرح صهیونیستی مزبور، درباره چگونگی اجرا و عملی ساختن نقشه کانون‌های جهانی صهیونیستی برای انتقال و استقرار یهودیان نقاط مختلف جهان در نواحی گوناگون کشور ایران چنین آمده است:

عملی کردن این نقشه بسیار سهل و فقط منوط به جلب توجه انجمن‌های بسیار بزرگ خیریه یهود در آمریکا و اروپاست که هر سال میلیون‌ها تومان در سایر ممالک قابل استعمار خرج می‌نمایند و یهودیان اروپای شرقی از قبیل لهستان، رومانی، اتریش، مجارستان و غیره را که قصد فلاح و زراعت داشته باشند به آمریکای جنوبی و غیره برده و در آن نقاط مشغول کار و کشت و زرع می‌نمایند. [...] چگونه می‌توان توجه انجمن‌های بزرگ خیریه یهود اروپا و آمریکا را جلب نمود؟ مقدمتاً باید مزایای ایران را به آنان توضیح داد، به این معنی که ایران از هر حیث بر سایر ممالک رجحان و برتری دارد. [...] مساحت فعلی ایران یک میلیون و ششصد و پنجاه هزار کیلومتر مربع است و فقط دوازده میلیون نفر جمعیت دارد. در صورتی که مملکت فرانسه که مساحتش تقریباً ثلث مساحت ایران است، چهل میلیون نفوس دارد. بنابراین ایران گنجایش چندین برابر ساکنین حالیه را دارد.

مطابق طرح صهیونیستی مزبور، نه فقط بخش وسیعی از اراضی ایران به طور دایم به تملک یهودی‌های مهاجر اروپایی و آمریکایی درمی‌آمد، بلکه برای تأمین مطامع سیاسی و اجتماعی آنها، قوانین مبتنی بر دین اسلام در سراسر ایران معنی و به جای آن، قوانین، مقررات و حقوق بشر غربی در کشور ایران پیاده و اجرا می‌شد تا یهودیان منتقل شده و اسکان یافته در نواحی مختلف کشور به سهولت منشی صهیونیسم را، - آن گونه که امروز در فلسطین مشاهده می‌شود - در ایران پیاده کنند. بر اساس مفاد مطرح مزبور، یهودی‌های مهاجر با برخورداری از حقوق و آزادی‌های بی‌حد و حصر اجتماعی، سیاسی و فرهنگی، از هر گونه اختیار عمل برخوردار باشند. آنها پس از دو سال اقامت در ایران به تابعیت رسمی کشور درآمده و زمین‌های اعطایی از سوی دولت به‌طور مجانی و برای همیشه به مالکیت رسمی آنها درمی‌آمد. از سوی دیگر یهودی‌های مهاجر و مستقر در اراضی مورد نظر، تا سالین سال از پرداخت مالیات معاف و برای واردات ماشین‌آلات صنعتی و کشاورزی نیز از پرداخت هرگونه عوارض و حقوق گمرکی معاف بودند. از سوی دیگر، دولت ایران موظف بود نه تنها به آنها گذرنامه رایگان اعطا کند، بلکه در سال اول استقرار یهودی‌های نقاط مختلف جهان در سرزمین ایران، ماشین‌آلات صنعتی و کشاورزی مورد نیاز را به‌طور مجانی در اختیار آنها قرار دهد. برای پی بردن به عمق و گستره توطئه کانون‌های صهیونیستی برای اشغال سرزمین ایران و استقرار یهودیان نقاط مختلف جهان در این کشور،

مطالعه و بررسی طرح هشت ماده‌ای ارائه شده از سوی اولین رئیس تشکیلات صهیونیسم ایران به دربار رضاخان، خالی از فایده نیست:

نظر به مراتب معروضه و برای این که به سهولت بتوان توجه انجمن‌های بزرگ خیریه یهود را جلب نمود، پیشنهاد می‌نماید که قوانینی به مضامین ذیل از مجلس شورای ملی شیدالله ارکانه بگذرد:

ماده اول - از جمله حقوق ابتدائیه بشری آزادی و حریت عقاید و اعتقادات است. به مصداق نص صریح قرآن مجید «لا اکراه فی الدین» هیچ فردی از افراد در سرتاسر مملکت محروسه ایران من باب عقاید و معتقداتش مورد تعرض و لطمه احدی واقع نخواهد گشت و جان و مال همواره مصون و محفوظ است.

ماده دوم - حقوق کشوری و سیاسی ایرانیان بدون فرق نژاد و مذهب در مقابل قانون مساوی، از مزایای آن متمتع و بهره‌مند و وظایف آن را بدون استثنا باید انجام دهند.

ماده سوم - یکی از عوامل مهمه ترقی و تعالی مملکت ایران زراعت و فلاح است. هر زارع و فلاح و صنعتگر خارجی [یهودی] که قصد توطن در ایران را داشته باشد، پس از دو سال اقامت در مملکت می‌تواند تابعیت ایران را قبول و ورقه تبعیت به او تفویض خواهد شد.

ماده چهارم - دولت علیه ایران اراضی وسیعه قابل فلاح و زراعت خالصه را مجاناً الی الابد در تحت اختیار فلاحین و زارعین [یهودی] خارجی که قصد توطن در ایران را داشته باشند گذارده، تا خود به کشت و زرع آن پرداخته و در عمرانیتش بکوشند.

الف - هر فامیل سه الی پنج نفری و زیادتر به فراخور حال هریک، قطعه زمینی که قابل فلاح و زراعت و میوه‌کاری باشد الی الابد تفویض خواهد شد، به مقداری که محصولات سنواتی آن، معیشت و زندگانی آنها را تکافو نماید تا پشت در پشت در آن زمین به کشت و زرع اشتغال یابند.

ب - تقسیم اراضی بین زارعین و فلاحین [یهودی] به موجب نظریات کمیسیونی مرکب از چهار نفر خواهد بود که دو نفر آن را حکومت ایران (وزارت اقتصاد ملی) معین و دو نفر دیگر آن از طرف زارعین و فلاحین [یهودی] به‌طور نماینده نامزد خواهند شد.

ماده پنجم - هیچ زارعی یا فلاح [یهودی] و یا اخلاف و اعقاب آنها حق ندارند که در تحت هیچ عنوانی، قطعه زمینی را که به آنها تفویض شده به شخص یا اشخاص و یا مجامع و غیره که تبعیت ایران را ندارند انتقال نموده و یا به آنها بفروشند.

ماده ششم - کلیه اراضی که به موجب مقررات (ماده سوم) بین زارعین و فلاحین تقسیم می‌شود از پرداخت هر [گونه] مالیات و

عوارض تا مدت ده سال معاف است.

ماده هفتم - ورود کلیه ماشین آلات و ادوات زراعتی و فلاحتی و صنعتی از تأدیة حقوق گمرکی معاف است. کلیه ماشین آلات و ادوات زراعتی و فلاحتی و صنعتی را دولت علیه در سال اول بذر و کود لازمه را مجاناً به فلاحین و زارعین [یهودی] اعطا خواهد نمود.

ماده هشتم - قناسل [جمع قنسل] دولت علیه ایران مقیمین خارجه به کلیه مهاجرینی [یهودیها] که قصد توطن در ایران را داشته و می خواهند به شغل فلاحت و زراعت اشتغال یابند، ویزای مجانی خواهد داد.

محافل صهیونیستی، یکی از مزایای طرح مزبور را افزایش جمعیت ایران توجیه می کردند و مدعی بودند که انتقال یهودی های نقاط گوناگون جهان به ایران و اسکان آن در نواحی مختلف این کشور موجب ازدیاد آمار جمعیت این سرزمین شده و این موضوع برای کشور ایران امتیازی بزرگ در عرصه بین المللی محسوب خواهد شد! هرچه عده مهاجر [یهودی] زیادتر باشد بر عده نفوس مملکت خواهد افزود و هرچه عده نفوس مملکتی زیاد باشد، قوه و نفوذ آن ملت به همان نسبت زیادتر است.

هیچ تردیدی نیست که اگر کانون های صهیونیستی موفق به اجرای طرح توطئه آمیز مزبور در سرزمین ایران می شدند، قطعاً شهرها و مناطق مختلف ایران امروز وضعیتی چون تل آویو، حیفا، یافا، عکا و... در فلسطین و یا نیویورک در آمریکا داشت و دنیای اسلام شاهد فرمانروایی مثنی صهیونیست در این بخش از جغرافیای سیاسی جهان بود. مجامع صهیونیستی اگرچه در اجرای طرح مزبور توفیق نیافتند، اما به شکل ها و شیوه های دیگر نفوذ و سیطره خود را در ایران افزایش و گسترش دادند.

پی نویس ها:

۱- سازمان اسناد ملی ایران، دولت ایران و متخصصان مهاجر آلمان؛ به کوشش رضا آذری شهرضایی؛ ۱۳۷۴؛ چاپ اول، صص ۱ و ۲.

۲- همان.

۳- همان؛ صص ۵ تا ۷.

۴- جالب اینکه، به عکس توجیهات آن دوران، امروز محافل جهانی صهیونیستی نه تنها افزایش جمعیت در کشور ایران را مضر قلمداد می کنند، بلکه به انحاء گوناگون سعی در جلوگیری از رشد و افزایش جمعیت مردم مسلمان ایران، به ویژه از طریق برخی نهادهای بین المللی و جهانی دارند.

منبع: پژوهه صهیونیت مرکز مطالعات فلسطین

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۲۹۱۱۳/صهیونیست-چک-رضاشاه-نگار-نامه>